

LBK nr 1192 af 08/12/2009 Gældende

(Rejsegarantifondsloven)

Offentliggørelsesdato: 11-12-2009

Økonomi- og Erhvervsministeriet

Oversigt (indholdsfortegnelse)

- Kapitel 1 Lovens anvendelsesområde og definitioner
- Kapitel 2 Fondens bistand til kunder og fondens regreskrav
- Kapitel 3 Rejseudbyderes og formidlers anmeldelse og registrering i fonden, garantistillelse og betaling af bidrag
- Kapitel 4 Fondens bestyrelse, vedtægter og beføjelser
- Kapitel 5 Slettelse af registrering og krav om forhøjet garantistillelse
- Kapitel 6 Lovens internationale anvendelsesområde m.v.
- Kapitel 7 Ministerens beføjelser
- Kapitel 8 Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

Den fulde tekst

Bekendtgørelse af lov om en rejsegarantifond

Herved bekendtgøres lov nr. 315 af 14. maj 1997 om en rejsegarantifond med de ændringer, der følger af § 2 i lov nr. 164 af 15. marts 2000, lov nr. 207 af 29. marts 2004, lov nr. 513 af 17. juni 2008 og § 1 i lov nr. 518 af 12. juni 2009

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde og definitioner

Fonden

§ 1. Rejsegarantifonden er en privat selvejende institution, der skal yde kunder bistand. Fonden yder bistand i henhold til §§ 5, 5 a og 6, når en kunde har indgået aftale om en rejseydelse med en registreringspligtig rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejseudbyder, jf. dog § 21.

Stk. 2. Fonden finansierer og sekretariatsbetjener et rejseankenævn, der er oprettet og godkendt i henhold til lov om forbrugerklager. Rejseankenævnet behandler klager, der rejses af forbrugere vedrørende rejseydelser. Nævnet drives og finansieres i overensstemmelse med lov om forbrugerklager.

Rejseydelse og flycharterrejse

§ 2. Ved en rejseydelse forstås:

- 1) En pakkerejse, som består af en kombination af mindst to af følgende elementer, såfremt de af rejseudbyderen udbydes samlet eller har været udbudt på forhånd og sælges samlet, og såfremt den samlede ydelse har en varighed på over 24 timer eller omfatter overnatning:
 - a) Transport.
 - b) Indkvartering.
 - c) Anden turismæssig ydelse, der ikke er direkte knyttet til transport eller indkvartering, men som udgør en væsentlig del af pakkerejsen.
- 2) En ydelse, der omfatter transport og indkvartering, som er aftalt med samme rejseudbyder eller formidler, men som ikke er omfattet af nr. 1.
- 3) Transport og anden turismæssig ydelse, som ikke har en varighed over 24 timer, men har en samlet pris på over 1.000 kr.
- 4) Flytransport.
- 5) Billeje i udlandet formidlet af en dansk udbyder.

Stk. 2. Særskilt fakturering af de i stk. 1 nævnte elementer medfører ikke, at kombinationen af disse falder uden for loven.

Stk. 3. Ved en flycharterrejse forstås en rejseydelse, hvor transporten foregår med fly, og som udbydes efter et forud fastlagt program med mindst 30 rejseydelser pr. afgang.

Rejseudbyder og formidler

§ 3. Som rejseudbyder anses enhver, der i eget navn til kunder udbyder eller sælger rejseydelser direkte eller gennem en formidler, medmindre denne virksomhed alene udøves lejlighedsvis.

Stk. 2. Som formidler anses enhver, der udbyder eller sælger en rejseydelse i en indenlandsk rejseudbyders navn.

Stk. 3. Som formidler for en udenlandsk rejseudbyder anses enhver, der udbyder eller sælger en rejseydelse i en udenlandsk rejseudbyders navn.

Kunde

§ 4. Som kunde anses enhver, der køber, eller i hvis navn der købes en rejseydelse. Overdrager kunden rejseydelsen, anses tillige den, der får overdraget rejseydelsen, som kunde. Den, der køber en rejseydelse med henblik på erhvervsmæssigt videresalg, anses dog ikke som kunde.

Kapitel 2

Fondens bistand til kunder og fondens regreskrav

Dækningsområde

§ 5. Når en kunde har indgået en aftale om en rejseydelse jf. § 2, stk. 1, nr. 1-3, kan kunden få beløb, der er erlagt som betaling for et arrangement, godtgjort af fonden, hvis rejseudbyderens økonomiske forhold har medført, at en rejseydelse ikke kan påbegyndes. Hvis rejseydelsen af samme grund afbrydes, kan kunden kræve godtgørelse fra fonden for den del af vederlaget, som svarer til de ydelser, der ikke er opfyldt over for kunden.

Stk. 2. Medfører en rejseudbyders økonomiske forhold, at der ikke er sikret kunden passende hjemtransport, skal fonden inden rimelig tid sørge herfor.

Stk. 3. Medfører en rejseudbyders økonomiske forhold, at der ikke er sikret kunden passende overnatningsmuligheder samt andre væsentlige fornødenheder, skal fonden sørge herfor eller yde en rimelig godtgørelse.

Stk. 4. Fonden kan endvidere yde kunden en rimelig godtgørelse for tab, der skyldes en rejseudbyders økonomiske forhold.

Stk. 5. Fonden kan yde en godtgørelse til en formidler, der som følge af en rejseudbyders økonomiske forhold har opfyldt kundens krav, jf. § 28, stk. 1, i lov om pakkerejser.

Stk. 6. Fonden kan medvirke til, at rejseydelser gennemføres, såfremt fonden skønner, at den derved vil opnå en væsentlig økonomisk besparelse.

§ 5 a. Når en kunde har indgået en aftale om en rejseydelse til privat brug, jf. § 2, stk. 1, nr. 4 og 5, er kunden dækket, såfremt kunden har valgt dækning hos Rejsegarantifonden, jf. § 9.

Stk. 2. Det skal tydeligt fremgå af rejsebeviset, om kunden har valgt dækning hos Rejsegarantifonden eller ej.

Stk. 3. Medfører en rejseudbyders økonomiske forhold, at der ikke er sikret kunden passende hjemtransport, skal fonden inden rimelig tid sørge herfor.

Stk. 4. Fonden kan endvidere yde kunden en rimelig godtgørelse for tab, der skyldes en rejseudbyders økonomiske forhold.

Frist for fremsættelse af krav

§ 6. Anmodning fra kunden om godtgørelse i henhold til §§ 5 og 5 a skal fremsættes over for fonden inden rimelig tid, dog senest 1 år efter, at rejseydelsen er afsluttet eller det er åbenbart, at rejseydelsen ikke vil blive gennemført.

Regreskrav m.v.

§ 7. Fonden indtræder i kundens krav, i det omfang den har fyldestgjort disse. Fonden har ret til at få de udgifter, som den har afholdt i forbindelse med hjemtransport og anden bistand, jf. § 5, stk. 2-5 og § 5 a, godtgjort.

Stk. 2. Fonden indtræder dog kun i kundens krav imod en formidler, såfremt denne har pådraget sig ansvar over for kunden på andet grundlag end § 28, stk. 1, i lov om pakkerejser.

Stk. 3. Såfremt vederlaget for en rejseydelse dækkes helt eller delvis ved lån indrømmet kunden af en tredjemand på grundlag af en aftale herom mellem denne og rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejseudbyder, indtræder fonden i kundens krav efter kreditaftaleloven, i det omfang fonden har fyldestgjort disse.

Stk. 4. Fonden kan, i det omfang den har ydet kunder godtgørelse, hjemtransport eller anden bistand, søge sig fyldestgjort i det garantibeløb, der er stillet af formidleren for en udenlandsk rejseudbyder, jf. § 8, stk. 3. Er garanti ikke stillet af formidleren, hæfter denne for et beløb svarende til det beløb, der burde være stillet i garanti.

Stk. 5. Enhver, der formidler rejseydelser for en registreringspligtig rejseudbyder, der i strid med bestemmelsen i § 8, stk. 3, ikke har stillet garanti, er ansvarlig for det beløb, der burde være stillet i garanti.

Stk. 6. Den, der til en rejseudbyder har solgt en rejseydelse med henblik på videresalg, hæfter over for fonden for gennemførelsen af rejseydelsen, såfremt den pågældende indså eller burde have indset, at der kunne være risiko for, at rejseudbyderen ikke ville kunne gennemføre arrangementet.

Kapitel 3

Rejseudbyderes og formidlers anmeldelse og registrering i fonden, garantistillelse og betaling af bidrag

Anmeldelse, registrering og garantistillelse

§ 8. Rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere skal foretage anmeldelse til Rejsegarantifonden, som registrerer og underretter de pågældende om optagelsen i registeret.

Stk. 2. Rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere må kun udbyde og sælge rejseydelser, såfremt de er registreret i Rejsegarantifonden. Registrerede rejseudbydere skal ved skiltning eller på anden tilsvarende tydelig måde oplyse, at de er registreret i Rejsegarantifonden. Oplysningen skal være frit tilgængelig for kunderne.

Stk. 3. Det er en betingelse for registrering, at rejseudbyderen eller formidleren for den udenlandske rejseudbyder over for fonden stiller en garanti, der er afhængig af dennes omsætning, i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 4-7. Garantien skal stilles i et pengeinstitut, i et forsikringselskab, ved kontant deponering eller ved deponering af andre tilsvarende aktiver. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke andre tilsvarende aktiver end kontante beløb der kan deponeres. Garantibeløbet skal af fonden kunne kræves indbetalt til dækning af krav, som fonden får mod rejseudbyderen eller formidleren for en udenlandsk rejseudbyder.

Stk. 4. Ved omsætning i stk. 3, 1. pkt., forstås den de seneste 4 kvartaler til kunderne fakturerede omsætning ved salg af de i loven omfattede rejseydelser, jf. §§ 5 og 5 a.

Stk. 5. En rejseudbyder eller en formidler for en udenlandsk rejseudbyder skal stille en garanti, jf. dog stk. 6 og 7 og § 23, stk. 2. Garantens størrelse fastsættes således:

- 1) Der stilles ikke garanti for en omsætning under 250.000 kr. Ved en omsætning på mere end 250.000 kr., men ikke over 5 mio. kr., er garantien 300.000 kr.
- 2) Ved en omsætning på mere end 5 mio. kr., men ikke over 10 mio. kr., er garantien 500.000 kr.
- 3) Ved en omsætning på mere end 10 mio. kr., men ikke over 15 mio. kr., er garantien 750.000 kr.
- 4) Ved en omsætning på mere end 15 mio. kr., men ikke over 50 mio. kr., er garantien 1 mio. kr.
- 5) Ved en omsætning på mere end 50 mio. kr., men ikke over 100 mio. kr., er garantien 1,5 mio. kr.
- 6) Ved en omsætning på mere end 100 mio. kr., men ikke over 250 mio. kr., er garantien 2 mio. kr.
- 7) Ved en omsætning på mere end 250 mio. kr. er garantien på 2,5 mio. kr. og en yderligere garanti på 1 mio. kr. for hver 100 mio. kr., omsætningen overstiger 250 mio. kr.

Stk. 6. For rejseudbydere eller formidlere for en udenlandsk rejseudbyder af flytransport eller billeje i udlandet kan garantens størrelse dog ikke overstige 100 mio. kr.

Stk. 7. Udgør flycharterrejseydelser 50 pct. eller derover af en rejseudbyders eller en formidler for en udenlandsk rejseudbyders omsætning, skal vedkommende stille en garanti, jf. dog § 23, stk. 2. Garantens størrelse fastsættes således:

- 1) Der stilles ikke garanti for en omsætning under 250.000 kr. Ved en omsætning på mere end 250.000 kr., men ikke over 2,5 mio. kr., er garantien 300.000 kr.
- 2) Ved en omsætning på mere end 2,5 mio. kr., men ikke over 5 mio. kr., er garantien 500.000 kr.
- 3) Ved en omsætning på mere end 5 mio. kr., men ikke over 10 mio. kr., er garantien 750.000 kr.
- 4) Ved en omsætning på mere end 10 mio. kr., men ikke over 25 mio. kr., er garantien 1 mio. kr.
- 5) Ved en omsætning på mere end 25 mio. kr., men ikke over 50 mio. kr., er garantien 1,5 mio. kr.
- 6) Ved en omsætning på mere end 50 mio. kr., men ikke over 100 mio. kr., er garantien 2,5 mio. kr.
- 7) Ved en omsætning på mere end 100 mio. kr., men ikke over 150 mio. kr., er garantien 5 mio. kr.
- 8) Ved en omsætning på mere end 150 mio. kr., men ikke over 200 mio. kr., er garantien 7,5 mio. kr.
- 9) Ved en omsætning på mere end 200 mio. kr., men ikke over 300 mio. kr., er garantien 10 mio. kr.
- 10) Ved en omsætning på mere end 300 mio. kr., men ikke over 500 mio. kr., er garantien 15 mio. kr.
- 11) Ved en omsætning på mere end 500 mio. kr., men ikke over 700 mio. kr., er garantien 25 mio. kr.
- 12) Ved en omsætning på mere end 700 mio. kr. er garantien 30 mio. kr. og en yderligere garanti på 5 mio. kr. for hver 200 mio. kr., omsætningen overstiger 700 mio. kr.

Stk. 8. Almennyttige foreninger m.v., der som et led i deres virksomhed udbyder rejseydelser, skal ikke stille garanti. Dette gælder dog kun, såfremt rejsevirksomheden udgør en mindre del af foreningens almennyttige aktiviteter.

Stk. 9. Formidleren for en udenlandsk rejseudbyder skal ikke stille garanti eller betale bidrag, såfremt garantien for de af formidleren solgte rejseydelser opfylder betingelserne i en af et andet EU- eller EØS-land godkendt ordning.

Stk. 10. En rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejseudbyder, der er dømt eller har vedtaget en bøde for overtrædelse af stk. 2, kan ikke registreres i fonden, før fondens krav i medfør af § 7 er betalt.

Bidrag til Rejsegarantifonden

§ 9. Rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere skal betale et administrationsbidrag til fonden til finansiering af fondens og ankenævnets driftsudgifter. Bidragets størrelse fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 2. Fondens bestyrelse kan fastsætte, at rejseudbydere af pakkerejser, jf. § 2 stk. 1, nr. 1-3, og formidlere for en udenlandsk rejseudbyder af pakkerejser skal betale et bidrag til fonden pr. deltager i en rejseudbydere, der er omfattet af fondens dækning, jf. § 5. Bidragets størrelse fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 3. Når en kunde har indgået en aftale om en rejseudbydere til privat brug, jf. § 2, stk. 1, nr. 4 og 5, kan kunden vælge dækning af Rejsegarantifonden, jf. § 5 a. Vælger kunden dækning hos Rejsegarantifonden, skal kunden erlægge et bidrag herfor til rejseudbyderen, som skal viderebetale bidraget til fonden. Bidragets størrelse fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

Stk. 4. Fondens formue fastsættes af fondens bestyrelse og godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.

Kapitel 4

Fondens bestyrelse, vedtægter og beføjelser

Sammensætning

§ 10. Fondens bestyrelse består af 1 formand og 6 medlemmer, der udnævnes af økonomi- og erhvervsministeren. Af de 6 medlemmer repræsenterer 3 de i fonden registrerede rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere og 3 medlemmer repræsenterer kunderne. Bestyrelsen og en stedfortræder for formanden udnævnes for 3 år.

Regnskab

§ 11. Bestyrelsen afgiver inden 6 måneder efter et kalenderårs udløb et af Rigsrevisionen revideret regnskab for det forløbne år med beretning om fondens virksomhed til erhvervsministeren.

Vedtægter og forretningsorden m.v.

§ 12. Fondens vedtægter og bestyrelsens forretningsorden fastsættes af bestyrelsen og skal være godkendt af erhvervsministeren. Vedtægterne skal indeholde bestemmelser om anbringelse af fondens midler.

Stk. 2. Omkostningerne ved fondens administration afholdes af fonden.

Tilsyn og oplysninger

§ 12 a. Rejseudbydere og formidlere for en udenlandsk rejseudbyder skal én gang årligt indberette dækningsgrad, likviditetsgrad og soliditetsgrad til fonden i forbindelse med afslutningen af deres årsregnskab.

Oplysninger

§ 13. Fonden kan af enhver forlange alle oplysninger, som skønnes nødvendige for at sikre, at loven overholdes, herunder til afgørelse af, om et forhold falder ind under lovens bestemmelser, eller for at undgå, at fonden lider tab. Fonden kan kræve dokumentation for oplysninger, som afgives i henhold til 1. pkt.

§ 13 a. Personer, der som led i fondens arbejde får kendskab til oplysninger indhentet i medfør af §§ 12 a og 13, har tavshedspligt om disse oplysninger.

Nedsat garantistillelse og bidrag

§ 14. Fonden kan fastsætte bestemmelser om, at garantien eller bidraget nedsættes eller bortfalder for en rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejseudbyder.

Kapitel 5

Sletning af registrering og krav om forhøjet garantistillelse

Fyldestgørelse i garantien

§ 15. Har fonden søgt sig fyldestgjort i den af en rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejseudbyder stillede garanti, slettes rejseudbyderen eller formidlerens registrering i fonden, medmindre den stillede garanti er tilstrækkelig til at dække fondens fordringer og garantien inden en af fonden fastsat frist bringes op på den i § 8 stk. 5-7, nævnte størrelse, jf. dog § 19.

Opsigelse og ophør

§ 16. Opsiges en stillet garanti, eller ophører en registreret rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejseudbyder med at drive virksomhed, slettes registreringen, og den stillede garanti frigives, når det må anses for udelukket, at krav fra kunder vil fremkomme.

Manglende garantistillelse eller betaling af bidrag m.v.

§ 17. Undlader en registreret rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejseudbyder at betale bidrag til fonden eller at bringe garantistillelse i overensstemmelse med § 8, stk. 5-7 eller § 19, eller modtager fonden ikke på forlangende de i §§ 12a, 13 og 22, stk. 3, nævnte oplysninger, kan fondens bestyrelse beslutte, at registreringen i fonden slettes, hvis forpligtelserne ikke er opfyldt inden en fastsat frist.

Stk. 2. Slettes en rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejseudbyder i medfør af stk. 1, kan den stillede garanti først frigives, når det må anses for udelukket, at krav fra kunder vil fremkomme, og kun i det omfang garantien ikke måtte være anvendt af fonden til dækning af krav på rejseudbyderen eller formidleren for den udenlandske rejseudbyder for ikke indbetalte bidrag med påløbne renter.

Genoptagelse

§ 18. En rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejseudbyder, hvis registrering er slettet i medfør af §§ 15 eller 17, stk. 1, kan først optages på ny i registret, når rejseudbyderen eller formidleren for den udenlandske rejseudbyder har betalt skyldige beløb til fonden og har givet de af fonden forlangte oplysninger.

Forhøjet garantistillelse

§ 19. Fonden kan kræve forhøjet garantistillelse af en rejseudbyder eller en formidler for en udenlandsk rejseudbyder, når det efter en konkret analyse af dennes økonomiske forhold må antages, at der er særlig risiko for, at fonden vil lide tab. Fonden skal i forbindelse hermed iagttage forvaltningslovens regler om partshøring og begrundelse.

Stk. 2. Bortfalder den i stk. 1 omtalte risiko, skal fonden på begæring nedsætte garantien.

Kapitel 6

Lovens internationale anvendelsesområde m.v.

Registreringspligt

§ 20. Pligten til at lade sig registrere omfatter her i landet etablerede rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere.

Fondens dækning

§ 21. Fonden dækker ikke rejseydelser, der er markedsført og solgt i udlandet.

Stk. 2. En rejseydelse anses for markedsført og solgt i udlandet, såfremt

- 1) rejseudbyderen eller en formidler har modtaget kundens bestilling i udlandet eller
- 2) der i udlandet er fremsat særligt tilbud over for kunden eller er foretaget reklamerings og kunden derefter i udlandet har foretaget de handlinger, der er nødvendige for aftalens indgåelse.

Krav om tilstrækkelig garanti

§ 22. Enhver her i landet etableret rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejseudbyder, der inden for EU/EØS-området udbyder pakkerejseydelser, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, som ikke er dækket af fonden, jf. § 21, skal stille tilstrækkelig garanti til i tilfælde af insolvens eller konkurs at sikre tilbagebetaling af erlagte beløb og hjemtransport af kunden.

Stk. 2. Enhver, der fra udlandet markedsfører pakkerejseydelser her i landet, skal stille tilstrækkelig garanti til i tilfælde af insolvens eller konkurs at sikre tilbagebetaling af erlagte beløb og hjemtransport af kunden. Garantistillelse, der opfylder betingelserne i en af et andet EU/EØS-land godkendt ordning, anses som tilstrækkelig.

Stk. 3. Såfremt fonden anmoder herom, skal vedkommende dokumentere, at de i stk. 1 og 2 nævnte krav om sikkerhed er stillet. Tilsvarende dokumentation skal efter anmodning gives til en udenlandsk myndighed, der fører kontrol med regler, der er fastsat til gennemførelse af Rådets direktiv 90/314/EØF om pakkerejseydelser, herunder pakkeferier og pakketure.

Kapitel 7

Ministerens beføjelser

§ 23. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler til gennemførelse af loven, herunder om betaling af bidrag, betaling af rente og gebyrer i forbindelse med forsinket betaling, indberetning af nøgletal, revisorbekræftelse af garanti og bidragspligtens omfang, registrering i fonden, garantistillelse og fondens bistand til kunder.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter indstilling fra fonden, hvis prisudviklingen eller udviklingen i fondens formue tilsiger det, forhøje garantistillelsen, jf. § 8, stk. 3-7.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg stille garanti for lån optaget af fonden til opfyldelse af dens forpligtelser.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fra rejseudbydere eller formidlere for udenlandske rejseudbydere indhente de oplysninger om omsætning og forudbetalinger, der skønnes nødvendige til brug for at træffe afgørelse efter stk. 2 og 3.

Stk. 5. Såfremt prisudviklingen tilsiger det, kan erhvervsministeren forhøje den i § 2, stk. 1, nr. 3, nævnte beløbsgrænse.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan henlægge sine beføjelser efter loven til en styrelse under Erhvervsministeriet.

Klageadgang

§ 24. Fondens afgørelser vedrørende registreringspligt og garantistillelse efter § 8, jf. §§ 2-4, § 14, stk. 2, §§ 19-21 og § 22, stk. 1 og 2, samt afgørelse vedrørende registreringspligt og garantistillelse truffet i medfør af regler fastsat efter § 14, stk. 1, og § 23, stk. 1, kan indbringes for Erhvervsankenævnet. Klage skal indbringes senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Kapitel 8

Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

Straf

§ 25. For så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder den, der

- 1) overtræder § 5 a stk. 2 og § 8, stk. 2,
- 2) undlader at give de af fonden og erhvervsministeren i henhold til § 12a, § 13, § 22, stk. 3, og § 23, stk. 4, krævede oplysninger og dokumentation eller
- 3) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til fonden eller erhvervsministeren.

Stk. 2. Tilsidesættelse af tavshedspligten i § 13 a straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser m.v.

§ 26. Loven træder i kraft den 1. juli 1997.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov om en rejsegarantifond, jf. lovbekendtgørelse nr. 104 af 28. februar 1986.

Stk. 3. De bestemmelser, der er fastsat i medfør af lov om en rejsegarantifond, jf. lovbekendtgørelse nr. 104 af 28. februar 1986, forbliver i kraft, indtil de afløses af bestemmelser fastsat i henhold til denne lov.

Stk. 4. Rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere, der var registreret ved lovens ikrafttræden, skal senest den 1. januar 1998 stille forhøjet garanti, jf. § 8, stk. 3-6.

Stk. 5. Almennyttige foreninger m.v., som har opnået dispensation i henhold til § 7 a i lov om en rejsegarantifond, jf. lovbekendtgørelse nr. 104 af 28. februar 1986 om lov om en rejsegarantifond, som ændret ved lov nr. 454 af 30. juni 1993, skal uanset bestemmelsen i § 8, stk. 7, 2. pkt., ikke stille garanti, såfremt deres virksomhed ikke ændrer sig væsentligt.

§ 27. (Udeladt).

Færøerne og Grønland

§ 28. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 164 af 15. marts 2000 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. april 2000, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 2 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Lov nr. 207 af 29. marts 2004 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. april 2004. Dog træder § 1, nr. 2, 3, 4 og 6 først i kraft den 1. oktober 2003.

Lov nr. 513 af 17. juni 2008 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. august 2008.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2010.

Økonomi- og Erhvervsministeriet, den 8. december 2009

Lene Espersen

/ Tanja Franck